

3. Trećim tužbenim razlogom tužitelj ističe povredu i pogrešnu primjenu članka 107. stavka 1. UFEU-a u dijelu u kojem je Komisija smatrala da se mjere u korist Tercasa mogu pripisati talijanskoj državi. U tom se pogledu navodi da je mjeru svjesno donio FITD te je zaključak Komisije, prema kojem Banca d'Italia predstavlja tijelo upravljanja (navodnim) javnim sredstvima, pogrešan jer se pritom ne uzima u obzir stvarni smisao funkcija koje su talijanskim zakonodavstvom dane središnjoj banci. Djelovanje Bance d'Italia usmjereno je na osiguranje poštovanja pravila o održivom i opreznom upravljanju, koje se provodi samo na temelju ispitivanja pravilnosti i zakonitosti, uz izuzetak privatnih samostalnih odluka subjekata nad kojima Banca d'Italia izvršava svoj nadzor. Osim toga, očito je da konkretni pokazatelji sudjelovanja javnih tijela, koje je utvrdila Komisija u odnosu na mjere poduzete u korist Tercasa, nisu takve naravi da mogu potkrijepiti zaključak Komisije.
4. Četvrtim tužbenim razlogom tužitelj ističe povredu članka 107. stavka 1. UFEU-a u odnosu na pogrešnu i nepravilnu primjenu kriterija privatnog ulagača u tržišnom gospodarstvu. U tom se pogledu ističe da Komisija nije provjerila je li sudjelovanje FITD-a bilo u skladu s kriterijem ekonomske opravdanosti, s obzirom na elemente koje je FITD pažljivo razmotrio prilikom procjene mogućih posljedica poduzimanja mjere. Komisiji se posebno prigovara da nije provjerila bi li, u istovjetnim uvjetima, privatni subjekt veličine koja je usporediva s onom FITD-a poduzeo ekonomske radnje koje su po naravi slične onima koje Komisija stavlja na teret. Naposljetku, isključenje troškova isplate deponenata iz primjene testa privatnog ulagača – ako se radi o obliku obveza koje država preuzima u svojstvu tijela javne vlasti – nije opravdana u ovom slučaju te je u suprotnosti s novijom sudskom praksom Suda Europske unije.
5. Petim tužbenim razlogom se navode razlozi zbog kojih je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni kada je utvrdila da predmetne mjere nisu spojive s unutarnjim tržištem. Posebno, Komisija je počinila pogrešku smatrajući da otpis podređenog duga, koji je *ratione temporis* predviđen isključivo u njenoj bakarskoj komunikaciji iz 2013., predstavlja bitni preduvjet za zaključak o spojivosti mjera s unutarnjim tržištem. Posebno, ona nije vodila računa o pravnoj nemogućnosti raspodjele troškova između korisnika podređenog duga. Osim toga, Komisija nije uzela u obzir to da su troškovi sudjelovanja već bili znatno umanjeni znatnim mjerama *burden sharinga*. Spojivost mjera proizlazi iz plana oporavka profitabilnosti Tercasa i iz postojanja mjera kojima se može ograničiti navodno narušavanje tržišnog natjecanja koje je nastalo djelovanjem FITD-a. Stoga tužitelj ističe i očiti nedostatak provođenja dokaznog postupka.
6. Šestim tužbenim razlogom tužitelj ističe pogrešku koja se tiče činjenica i pogrešku koja se tiče pravne kvalifikacije koje je Komisija počinila kada je navela da je naplaćeno jamstvo od 30 milijuna eura te da je takva mjera istovjetna bespovratnim sredstvima odobrenima u korist Tercasa i da stoga predstavlja državnu potporu.
7. Naposljetku, sedmim tužbenim razlogom, kao podrednim, Tercas ističe povredu članka 16. stavka 1. Uredbe (EU) 2015/1589, koja je počinjena time što je Komisija naložila talijanskoj državi povrat, iako je to u suprotnosti s općim načelima EU-a, i to pravne sigurnosti, legitimnih očekivanja i proporcionalnosti.

Tužba podnesena 1. svibnja 2016. – Fondo interbancario di tutela dei depositi protiv Komisije

(Predmet T-198/16)

(2016/C 222/41)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Fondo interbancario di tutela dei depositi (Roma, Italija) (zastupnici: M. Siragusa, G. Scassellati Sforzolini, G. Faella, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske komisije br. C (2015) 9256 *final* od 23. prosinca 2015. o državnoj potpori SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN);
- podredno, poništi odluku u dijelu koji se odnosi na utvrđenje i kvalifikaciju elementa državne potpore sadržanog u mjeri 3.;
- naloži Komisiji snošenje troškova;
- naloži bilo koju drugu mjeru, uključujući dokaznu, koju smatra potrebnom.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Odluka koja je predmet ove tužbe je ista ona koja se pobija u predmetima T-98/16, Italija/Komisija i T-196/16, Banca Tercas/Komisija.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti slični su onima istaknutima u tim dvama predmetima.

Tužba podnesena 29. travnja 2016. – Gfi PSF protiv Komisije

(Predmet T-200/16)

(2016/C 222/42)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Gfi PSF Sàrl (Leudelange, Luksemburg) (zastupnik: F. Moyse, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Ureda za publikacije Europske unije od 2. ožujka 2016., odluku od 16. ožujka 2016. i odluku od 22. travnja 2016. kojima se odbija tužiteljeva ponuda podnesena u okviru postupka europske javne nabave br. 10573 „Usluge razvoja, održavanja, unaprjeđenja i pomoći za mrežne stranice temeljene na tehnologiji SharePoint i usluge uređivanja za diseminaciju na mreži”, objavljenog u obavijesti od 17. prosinca 2015., za grupu br. 1 u ukupnoj vrijednosti od 2 005 704 eura tijekom 4 godine;
- naloži Uredu da tužitelju nadoknadi pretrpljenu štetu u iznosu od 415 000 eura;
- naloži Uredu snošenje troškova tužitelja i Ureda.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelj navodi dva tužbena razloga koja se temelje na povredi obveze obrazlaganja i povredi članka 111. stavka 4. točke (b) Uredbe br. 2015/1929 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. listopada 2015. o izmjeni Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL 2015., L 286, str. 1.).
